

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

4. tromesečje 2014.

Adventistički svet

Pregled

VOLETI
SVOJE NEPRIJATELJE?

5 Ispunjeni
Duhom

6 Dragi
prijatelju...

15 Kad
se izgubi nada

Pregled 4. tromeće 2014.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Voleti svoje neprijatelje? 8

Denis Kajzer

Razmišljanja povodom stogodišnjice početka Prvog svetskog rata.

BIBLIJSKA PITANJA

Ispunjeni Duhom 5

Angel Manuel Rodriguez

DUH PROROŠTVA

Dragi prijatelju 6

Roland Karlman

Privatna pisma Elen Vajt koja treba da budu objavljena u letu 2014. godine.

POGLED NA SVET

Božja moćna desnica 12

Ted Vilson

Spasiti telo i dušu.

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Kad se izgubi nada 15

Mark Finli

UVODNA REČ

Sumorna stogodišnjica 3

VESTI IZ SVEĆA

Činjenice i događaji 3

Živa istorija 14

KALEIDOSKOP 16

„Evo ču doći brzo...“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izдавač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričić

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjung Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdli; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjung Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Sizir, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Koreja:

Čun Pjung Duk; Čun Jung Kwon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edward Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za udovnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Đina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričić; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uredenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uredenje Adventističkog sveta — Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal

Srbija: Gordana Ardeljan

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armando Miranda, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gulfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Ratinaraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vertalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Prevodilac:

Tamara Babić

Piscima:

Rado prihvatomo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Veb sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno..

2014, № 4

Sumorna stogodišnjica

Jedna od tužnih ironija savremenog doba ogleda se u tome što se ono ne najavljuje otkrićem lekova koji spasavaju život, niti razvojem tehnologije koja štedi vreme, već smrtonosnim šteketom mitraljeza i ubijanjem miliona ljudskih bića.

Uprkos svemu što smo u školi učili o napretku medicine, kome su doprineli heroji 19. veka, kao što su Luj Paster i Džozef Lister, ili revoluciju u načinu putovanja koju su pokrenuli Karl Benc / Karl Benz/, Henri Ford /Henry Ford/ i braća Rajt /Wright/, istoričari skoro jednoglasno izdvajaju avgust 1914. godine kao tragičnu najavu modernog sveta. Kao prvi zaista globalni konflikt u ljudskoj istoriji, Prvi svetski rat je zauvek promenio ljudsko shvatanje kulture, politike, pa čak i teologije. Sve optimističke zamisli o napredovanju čovečanstva ka „zlatnom milenijumu“ mira i prosperiteta propale su na blatnjavim bojištima Ardena, Some i Verdena. Smrtonosno oružje koje je istoričarka Barbara Táckman /Tuchman/ oveko-večila kao „avgustovske puške“, čija strahovita pucnjava, na neki način, nikada nije prestala, gurnulo nas je u najkravije stoleće koje je ljudski rod ikada doživeo.

Kada je taj strašni sukob izbio pre sto godina, članovi Crkve adventista sedmog dana, osnovane samo 51 godinu ranije, našli su se mobilisani u armijama zaraćenih strana. Sa biblijskom zapověšću: „Ne ubij“ koja je odzvanjala u njihovim ušima, mladi adventisti su, protiv svoje savesti, bili primoravani od strane državnih vlasti da nose oružje i učestvuju u ratu. Oni koji su to odbili završili su u zatvoru i trpeli surovo javno sramoteno. Kao što istoričar Denis Kajzer napominje u naslovnom članku ovog izdanja, čak i neke adventističke vođe toga doba nepromišljeno su preporučivale nošenje oružja kao znak patriotizma.

Na ovu tužnu godišnjicu sveta, bilo bi dobro da mi, koji čekamo skori povratak Kneza mira, obnovimo svoj zavet lojalnosti Gospodu, čije je pravo na naš život važnije od emocija podstaknutih ljubavlju prema domovini ili nekom političkom filozofijom. On, koji je „prije svega, i sve je u njemu“ (Kološanima 1:17), uskoro će uspostaviti svoje carstvo i „bez kraja će rasti vlast i mir... u carstvu njegovu“ (Isaja 9:7).

Bil Not

Endru Mekčesni, urednik vesti u časopisu Adventist Review

Predsednik GK propoveda o Isusu pred bogatim i uticajnim ljudima u Manili

Adventistička crkva pokreće veliku evandeosku iniciativu za dosezanje često zanemarene više klase

Ugledna poslovna žena iz Manile mogla je da posluži kao reklamno lice za evandeosku seriju posle koje je kršteno više od 3000 ljudi u glavnom gradu Filipina.

Ova poslovna žena, Lurdes Barbero-Ramos, prisustvovala je sastancima koje je, od 4. do 17. maja, u Manili, vodio predsednik Crkve adventista sedmog dana Ted Vilson.

Ali, ona nije dolazila sama.

Lurdes Barbero-Ramos, koju je pastor Vilson krstio tokom jedne evandeoske serije održane 2009. godine, dovela je nekoliko svojih bogatih prijatelja, uključujući i Mini Agilar /Minnie Aguilar/, poznatu televizijsku komičarku.

„Nije bilo teško dovesti je, jer ona gleda 3ABN i poznaje naša učenja“, rekla mi je Lurdes Barbero-Ramos u razgovoru preko telefona. 3ABN je privatna satelitska televizijska stanica koju vode adventisti.

„Ali kada je Mini čula pastora Teda...“ dodala je otežući glasom. „Ne kažem to zato što je on naš predsednik, već zato što tako dobro objašnjava istine u koje verujemo.“

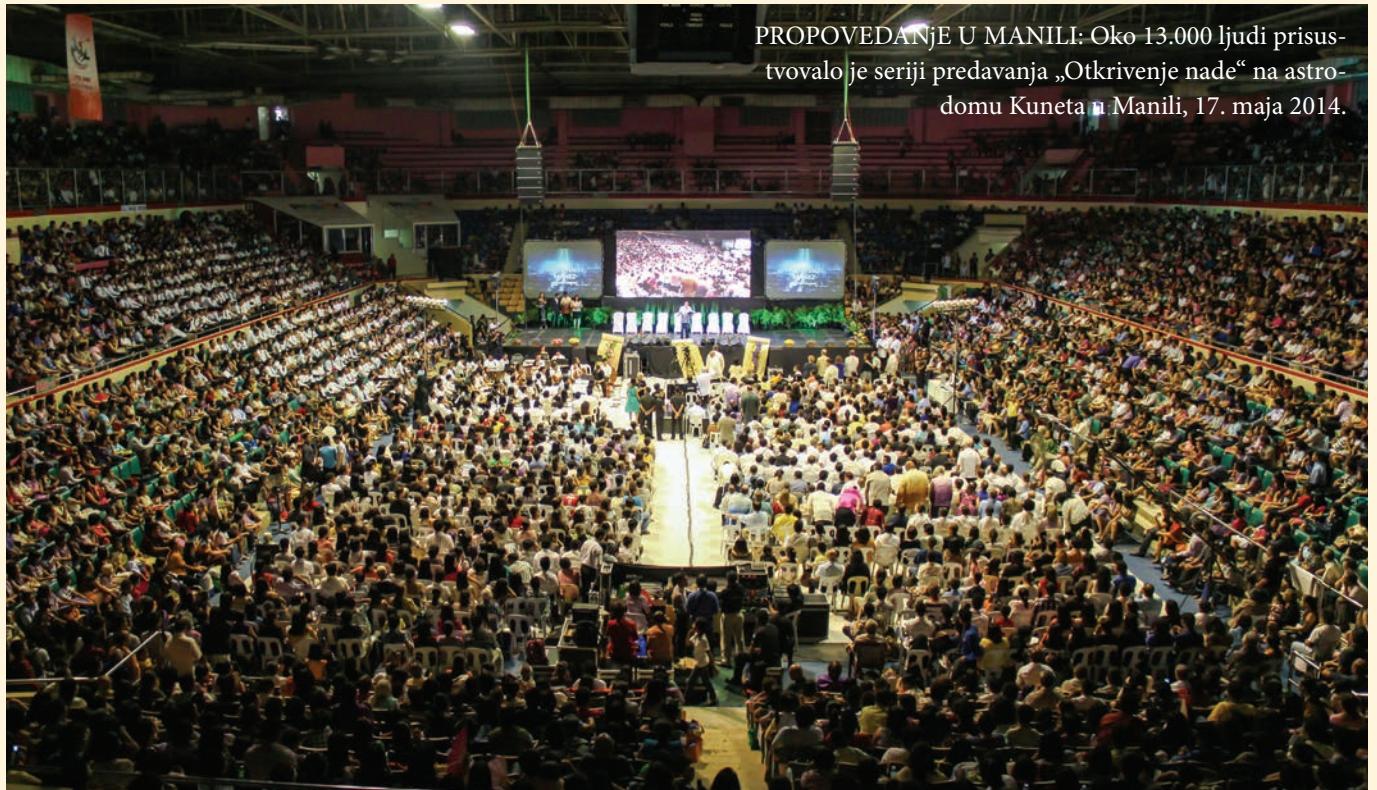
Vilsonove prezentacije na temu „Otkrivenje nade“ /„Revelation of Hope“/ koje su se odvijale iz večeri u veče predstavljale su vrhunac projekta pod nazivom „Nada za Manilu 2014: meni je stalo“ /„Hope Manila 2014: I Care“/ – projekta koji je trajao godinu dana i koštao 1,2 miliona američkih dolara. Cilj tog projekta bio je da se istina o Isusu objavi ljudima u Manili, a naročito vodećim poslovnim ljudima i političarima u tom gradu.

Shvatajući da nije nimalo jednostavno prići imućnim ljudima, organizatori su ohrabrili vernike koji imaju dobre veze u društvu, kao što je Lurdes Barbero-Ramos, da pozivaju svoje prijatelje na evandeoske sastanke, ali i na zdravstvene seminare, proučavanje Biblije i druga dešavanja koja su prethodila Vilsonovoj poseti.

U međuvremenu, u sedmicama i mesecima pre tih sastanaka, angažovan je tim od 100 volontera sa Filipina, iz Šri Lanke, Vijetnama i drugih zemalja, starosti od 18 do 25 godina, koji su se rastrčali po Makatiju, užurbanoj poslovnoj četvrti Manile, u pokušaju da se sprijatelje sa mlađim profesionalcima i da im drže biblijska predavanja u otmenim kafima.

Ovi i drugi napori kulminirali su Vilsonovom posetom i događajem koji je proglašen za jedan od glavnih crkvenih evandeoskih npora u 2014. godini: dve sedmice sastanaka pred publikom koju su činili uticajni, poslovni ljudi, zakonodavci, glumci i muzičari.

Nastavak na sledećoj strani ►

PROPOVEDANJE U MANILI: Oko 13.000 ljudi prisustvovalo je seriji predavanja „Otkrivenje nade“ na astrodому Kuneta u Manili, 17. maja 2014.

Dok je Vilson govorio pred bogatim i moćnim gostima, drugi zvaničnici Crkve koji su doputovali s njim, uključujući predsednika Severnoameričke divizije Dena Džeksona /Dan Jackson/, i potpredsednika Jugozapadne unijске oblasti sa sedištem u Sjedinjenim Državama, Dvejna Mekeja /Duane McKey/, istovremeno su predvodili evanđeoske sastanke na 75 drugih lokacija u Manili, u čijoj užoj gradskoj oblasti živi 11,8 miliona ljudi.

Na tim sastancima tokom prve tri subote u maju kršteno je ukupno 3.152 ljudi, kaže E. Dag Ven /E. Doug Venn/, organizator projekta „Nada za Manilu“ /Hope Manila/.

Zajedno sa ostalih 7.000 krštenja od početka godine, više od 10.000 novih članova pridružilo se Crkvi kao rezultat ovog projekta.

„Uložen je poseban napor da se dosegne društvena klasa koja je u prošlosti bila zanemarena“, kaže Ven, vođa adventističke misije Južne azijsko-pacifičke divizije, koja obuhvata Filipine i 13 drugih azijskih zemalja. Nažalost, kaže Ven, ponekad „mi ne vodimo računa o pojedincima, već imamo druge motive.“

Angela Manlapas, koja ima 45 godina i radi kao lični zdravstveni savetnik za poslovne ljude u Makatiju, prisustvovala je večernjim sastancima koje je vodio Ted Vilson. Angela, koju je na ta predavanja pozvao jedan adventistički lekar, prvi put se srela sa adventizmom i njegovim naglaskom na ishrani zasnovanoj na biljnoj hrani u potrazi za zdravijim načinom života.

„Dopada mi se takav stil života. Ja već nekoliko godina proučavam adventizam“, izjavila je u razgovoru preko skajpa iz Manile.

Angela, koja je medicinska sestra, odlučila je da se krsti tokom Vilsonovih predavanja. Ta predavanja bila su praćena svakodnevnim zdravstvenim programom koji je vodio dr Peter

Lendles /Dr. Peter Landless/, vođa zdravstvene službe Adventističke crkve.

„Tokom poslednjeg predavanja u okviru ovog programa pastor Vilson je rekao: Ako iskreno tragate za istinom i ako ste dugo lutali ne uspevajući da je nađete, Bog vas sada poziva“, kaže Angela.

Angelu je pastor Vilson krstio 17. maja.

Ona kaže da je svojim bogatim klijentima već počela da govori o zdravom načinu života, ali i o Isusu.

Petoro istaknutih poslovnih ljudi prisustvovalo je ovim sastancima zahvaljujući trudu Madžinte Gunatilakea /Majinthi Gunatilake/ sa Šri Lanke. On je jedan od 100 volontera koji su prošli posebnu obuku za ovaj program u okviru Međunarodne škole za evangelizam u velikim gradovima /International Field School of Urban Evangelism/.

Gunatilake je prvo radio sa sedmoricom biznismena – od kojih je četvoricu upoznao preko njihovih adventističkih prijatelja, a trojicu preko jednog adventističkog pastora. Kada smo mu preko mejla postavili pitanje kako je uspeo da ubedi te poslovne ljude da proučavaju Bibliju sa njim, odgovorio je: „Usrdna molitva zaista deluje!“

Trojicu poslovnih ljudi uspeo je da zainteresuje tako što im je poslao Power Point prezentaciju o Bibliji preko zajedničkog prijatelja, adventiste. Primetivši da su zainteresovani, taj prijatelj im je zakazao sastanak u jednom restoranu i tako je osnovana grupa za proučavanje Biblije.

Gunatilake se nuda da će sva sedmorica njihovih novih prijatelja prihvatići Isusa pre nego što on napusti Manilu.

„Potrebno je da provedemo više vremena sa njima“, kaže on, „ali radimo na tome. Verujem da ćemo uskoro uspeti da pridobijemo sve njih, uključujući i njihove porodice.“

*Šta znači biti
ispunjen
Svetim Duhom?*

Ispunjeni Duhom

Ograničiću svoja zapažanja na upotrebu izraza „ispunjen Svetim Duhom,“ koji se pojavljuje jedino u Jevanđelju po Luki i Delima apostolskim. Grčki glagol koji se koristi glasi *pimplēmi* („navršiti, napuniti“), ali, u vezi sa Duhom, nalazimo i pridev *plērēs* („pun“). Ovaj glagol je često korišćen u doslovnom smislu (Luka 1:23; 5:7), ali mi ćemo se skoncentrisati na njegovu metaforičku upotrebu.

1. Ispunjen emocijama: Ljudi su emotivna bića i emocije ih ponekad prosto obuzmu. Tako su se, nakon jednog Isusovog govora, ljudi u Nazaretu razgnevili („napuniše se gnjeva“ [thumos] – Luka 4:28) i pokušali da Ga ubiju. Isus je izlečio čoveka u Subotu, a jevrejski prvaci su se razgnevili („napuniše se bezumlja“ [anoia] – Luka 6:11) i počeli da kuju zaveru protiv Njega. Gledali su šta učenici rade i obuzela ih je ljubomora („napuniše se zavisti“ [zēlos]) praćena snažnim neprijateljstvom (Dela 5:17; takođe i 13:43), tako da su ih uhapsili. U Efesu je došlo do nemira i „sav grad se napuni bune“ (Dela 19:29).

U nekim drugim prilikama ljudi su bili ispunjeni pozitivnim emocijama. Isus je izlečio oduzetog čoveka i „svi se upropastiše“ („napuniše se straha“ tj. strahopostovanja [phobos] – Luka 5:26). Petar je izlečio hromog prosjaka i svi ljudi „napuniše se čuda [ekstasis] i straha [thamboia]“ (Dela 3:10).

Ovi primeri pokazuju da kad su ljudi ispunjeni nekom emocijom, ona počinje da ih kontroliše i navodi na određene postupke. Podsticaj dolazi spolja i menja čovekovo unutrašnje stanje i spoljašnje ponašanje. Sa izuzetkom pobune u Efusu, ono što je izazivalo burne reakcije bila je potvrda koju su objavljivali Isus i Njegovi učenici. Jevanđelje teži da naš unutrašnji život ispuni onim što je dobro. Međutim, oni koji ga odbace ispunjavaju se neprijateljskim i samodestruktivnim osećanjima. Ispoljavanje strahopostovanja i divljenja otvara vrata Duhu, koji onda može da nas ispuni..

2. Ispunjeni Duhom: Zariji je, u vezi sa njegovim sinom Jovanom Krstiteljem, rečeno: „Napuniće se Duha svetoga još u utrobi matere svoje“ (Luka 1:15) – što je ukazivalo na njegov poziv, vođstvo i službu. Jelisaveta je videla Mariju i, napunivši se Duha Svetog (Luka 1:41), shvatila da ona nosi Mesiju. Zaria i Pavle su proricali ispunjeni

Duhom (Luka 1:67; Dela 13:9). Prilikom Pedesetnice, učenici su ospozabljeni da govore različitim jezicima (Dela 2:4) i od tog trenutka su, ispunjeni Duhom, hrabro svedočili o Isusu (Dela 4:8; 4:31; 9:17-22). Crkva je bila duhovni prostor unutar koga je Duh bio aktivran, ispunjavajući ga svojim prisustvom.

3. Značaj ispunjenosti Duhom: Da rezimiramo: Prvo, ljudi su emotivna bića koja sotona rado ispunjava negativnim emocijama (Dela 5:3; 13:9). One onda vladaju njima i navode ih da čine zlo i da se suprote Gospodnjem delovanju. Tako se, na osnovu njihovih dela, otkriva njihov pravi karakter i priroda. Drugo, Gospod želi da ispuni naše unutrašnje biće prisustvom i silom Duha, koji se daje kao dar onima koji poznavaju Hrista, svog Spasitelja. Treće, ispunjenost Duhom nas preobražava, pretvara nas u dobre ljude i jača našu veru (Dela 11:24). Sa Njim, mi dobijamo božansku mudrost i duhovnu pronicljivost koja nam omogućava da prepoznamo Božje delovanje (Dela 6:3; 7:57). Četvrto, prisustvo Duha u nama ogleda se u promeni života i služenju Bogu i bližnjima. Peto, Sveti Duh ospozabjava Hristove sledbenike da svedoče, da čine nešto za Gospoda. Nisu svi proroci, jer nas Duh ispunjava u skladu sa Božjom voljom za svakog od nas pojedinačno. Šesto, ispunjenost Duhom ne podrazumeva obavezno da ćemo biti u stanju da činimo čuda. I taj element je prisutan, ali je on podređen misiji Crkve. Pavlova ispunjenost Duhom nije bila praćena natprirodnim sposobnostima. On je dobio sposobnost da propoveda (Dela 9:17-22). Čudesna moć isceljivanja i različiti znaci samo su donekle potpomagali najvažniju manifestaciju prisutnosti Duha, a to je – biti vođen Duhom i ostvarivati misiju Crkve (Dela 4:29-31).

Angel Manuel Rodriguez je penzionisan posle uspešne službe pastora, profesora i teologa.

Roland Karlman

Dragi prijatelju...

Privatna pisma Elen Vajt koja treba da budu objavljena u leto 2014. godine

Verovatno nikad niste čitali privatnu prepisku Elen Vajt. Iako se odlomci njenih pisama, pa čak i cela pisma, mogu naći u nekim njenim knjigama, glavni deo njene prepiske ostao je neobjavljen. Premda je ta kolekcija dostupna za proučavanje u adventističkim istraživačkim centrima širom sveta, do sada su uglavnom samo naučnici i istraživači pregledali taj materijal.

To će se uskoro promeniti.

Kao prvi korak, Zaostavština Elen Vajt objavljuje Pisma i rukopise Elen G. Vajt sa komentarima, sveska 1 (1845-1859) /Ellen G. White Letters and Manuscripts With Annotations, Volume 1 (1845-1859)/. Ovo delo sadrži sva njena pisma iz perioda od 1845. do 1859. godine koja su sačuvana. Obuhvaćeni su i njeni „rukopisi“ – u osnovi, svi njeni spisi, pored privatnih pisama, uključujući i njen prvi dnevnik iz 1859. godine. To je sve zajedno nešto više od 150 dokumenata.

Dodatna prednost je to što su ova pisma i rukopisi praćeni detaljnim komentarima koji čitaocima daju obilje informacija o raznim ličnostima i događajima. Nekoliko opštih članaka koje su pisali stručnjaci za tu oblast predstavljaju uvod u ovo izdanje. Druga knjiga, koja sadrži pisma i rukopise Elen Vajt sa komentarima, iz perioda od 1860. do 1863. godine, nalazi se u pripremi. Osim ovih štampanih izdanja, Zaostavština Elen Vajt će, 16. jula 2015. godine, na stogodišnjicu njene smrti, preko Interneta objaviti celokupnu kolekciju njenih pi-

sama i rukopisa od 1845. do 1915. godine, sa delimičnim komentarima.*

Ja sam proveo nekoliko godina pripremajući komentare i biografske skice za prvu knjigu Pisama i rukopisa /Letters and Manuscripts/, i ljudi me često pitaju kakvi su moji lični utisci o tim spisima. Evo nekih pojedinosti koje su na mene ostavile najjači utisak.

Izražena su najdublja osećanja

Malo je ljudi koji, kad pišu privatna pisma, zamišljaju da će ona kasnije biti objavljena i da će ih čitati hiljade „stranca“. Privatna pisma su, otuda, često vrlo otvorena i otkrivaju najdublja osećanja onoga ko piše. Takvi primeri često se mogu naći u pismima Elen Vajt.

U pismu upućenom Meri Lafborou /Mary Loughborough/ 1858. godine, Elen Vajt se poverava: „Osvrnula sam se na poslednjih nekoliko meseci i, shvativši kako sam malo

oponašala Isusov samopožrtvovani, posvećeni život, skoro sam pala u očajanje“ (str. 557).

Njena čežnja za dubljim hrišćanskim iskustvom jasno je izražena i pismu upućenom Rubenu i Belindi Lavlend / Reuben and Belinda Loveland/ 1850. godine: „Volim Isusa... od sveg srca i celo moje biće vapi za živim Bogom“ (str. 266, 267).

Dirljiva zabrinutost Elen Vajt za duhovnu dobrobit članova crkve izražena je u pismu Leonardu i Elviri Hastings /Leonard and Elvira Hastings/ 1849. godine: „O, kako moja duša strepi nad stadom Božnjem... Često se budim vičući Božnjem narodu da se pripremi, da se pripremi kako bi plašt svemoćnog Boga mogao da ih zaogrne“ (str. 173).

Nepristrasnost

Upečatljiva odlika ovih pisama je odbijanje Elen Vajt da laska vođama i „uvaženim“ ličnostima. To se jasno vidi, na primer, u onim pismima koja obično zovemo „svedočanstvima“, u kojima ona otkriva primaocu šta joj je Bog u viziji pokazao o njegovom ili njenom duhovnom stanju. Ta svedočanstva su uvek vrlo neposredna i mogu u prvom trenutku da šokiraju današnjeg čitaoca nenaviklog na tako jaku duhovnu hranu. Bez obzira na status osobe koja prima svedočanstvo, Elen Vajt neustrašivo ukorava različite slabosti koje su mučile prve adventiste i kvarile njihovo svedočenje društvu.

Problemi na koje je ukazivala obuhvataju materijalizam, ponos, preteranu strogost i čitav niz telesnih greha. Svima – propovednicima kao i laicima – upućen je jasan i glasan poziv na pokajanje i reformu u blagodati Božjoj. „Ja vas volim“, objašnjavala je članovima crkve u Džeksonu, u državi Mičigen, „sve vas volim, ali moram da očistim svoje haljine od krvi duša. Ja ću odgovarati na sudu za ono što sam vam rekla da mi je Bog pokazao, a onda... ako umanjim istinu, kako ću se opravdati?“ (str. 368).

Razvoj učenja adventista sedmog dana – nekoliko iznenadenja

Iako je tačno da su osnovne istine Crkve adventista sedmog dana, kao što je Subota i doktrina o Svetinji, usvojene nakon intenzivnog proučavanja Biblije i pre nego što su iznete u vizijama Elen Vajt, rana pisma otkrivaju nekoliko slučajeva kada su njene vizije otkrile nove teološke istine, a proučavanje Biblije i potvrda su usledile malo kasnije.

Jedan interesantan primer nalazi se među najranijim vizijama iz 1844. i 1845. godine koje jasno pokazuju da će sveti provesti milenijum na Nebu, a ne na Zemlji, kako su mileriti učili. Međutim, kao što je istaknuto u beleškama, pre nego što su bili ubedeni u biblijsku osnovu verovanja u milenijum na Nebu, Džeјms Vajt, kao i Džozef Bejts, najistaknutiji teolog među adventistima svetkovateljima Subote tokom 1840-ih, zadržali su svoja ranija mileritska uverenja u milenijum na Zemlji, i to još godinu ili dve nakon što je Elen Vajt dobila vizije o tome (str. 90).

Uvid u rani period istorije Crkve adventista sedmog dana

Svako ko je zainteresovan za rani period adventističke istorije naći će u ovoj zbirci pravi zlatni rudnik komentara Elen Vajt u vezi sa teološkim pitanjima koja su zaukljala Crkvu tokom prvih 15 godina postojanja, uključujući tenzije i debate u vezi sa verodostojnošću njenog proročkog dara. Čitaoci će u ovim spisima takođe naići na imena stotina pojedinaca sa kojima je Elen Vajt komunicirala, od vodećih propovednika do običnih vernika, članova porodice, prijatelja i protivnika. Uz ceo sadržaj knjige čitaocima će stajati na raspolaganju beleške koje navode imena osoba, iznose biografske podatke i pružaju razne dodatne informacije.

Svedočanstva

U pismima i rukopisima nastalim između 1845. i 1859. godine može se naći oko 90 izveštaja ili pominjanja vizija. Najveći broj tih vizija predstavljaju svedočanstva pojedincima koja otkrivaju njihove unutrašnje nedostatke i ukazuju na put obnovljenja. Za mene, proučavanje tih svedočanstava predstavlja vrhunac bavljenja čitavom ovom zbirkom dokumenata. Prosto je neverovatno kako često pronalazim sopstvene slabosti i duhovne borbe tako jasno ispoljene u životu onih kojima su ta svedočanstva bila pisana pre 160 godina. To je otrežnjujuće, ali isto tako i nadahnjuće štivo.

Izdavanje Pisama i rukopisa Elen Vajt /Ellen G. White Letters and Manuscripts/ otkriće pravu riznicu izvornih dokumenata iz godina osnivanja adventnog pokreta. Ovo je tek početak ambicioznog izdavačkog poduhvata objavljivanja izvornog materijala koje je Zaostavština Elen Vajt planirala za 2015. godinu, na stogodišnjicu njene smrti. To će zaista biti uzbudljiv trenutak za sve koji su zainteresovani za adventističku istoriju i za ulogu koju je Elen Vajt imala u njoj.

* Zaostavština Elen G. Vajt najavljuje planove za 2015. godinu: www.whiteestate.org/estate/2015plans.asp.

„Kako često pronalazim sopstvene slabosti i duhovne borbe tako jasno ispoljene u životu onih kojima su ta svedočanstva bila pisana pre 160 godina.“

Roland Karlman je penzionisani istraživač Zaostavštine Elen Vajt.

Ove, 2014. godine, obeležava se stogodišnjica početka Prvog svetskog rata (1914-1918). Taj rat predstavljao je uvod u novi period ratovanja i ušao u analе istorije kao jedan od najsmrtonosnijih vojnih sukoba koje je svet ikada video. Nove metode masovnog ubijanja ljudi primenjene su bez oklevanja.

Danas, sto godina nakon tih užasnih događaja, najveći broj onih koji su im prisustvovali i osetili njihove razorne posledice nisu više među živima. Ipak, narednih pet godina mnoge zemlje će obeležavati ovu godišnjicu održavajući izložbe, konferencije, predavanja i emitujući dokumentarne TV programe. To jasno pokazuje da oni tim događajima pridaju veliku važnost. Međutim, interesantno je da godišnjicu ovog velikog rata ne doživljavaju svi na isti način. Danska, na primer, proslavlja taj događaj kao veliki korak ka modernoj Evropi, jer je njihova zemlja ostala neutralna tokom tog rata. Britanci likuju zbog sećanja na pobedu nad Nemačkom, a za

Amerikance je ulazak u ovaj rat 1917. godine obeležio uspon Sjedinjenih Država kao svetske supersile.

Možda će i nama razmišljanje o pozitivnim i negativnim iskustvima sa kojima su se adventisti sedmog dana suočavali tokom Prvog svetskog rata pomoći da postanemo bolji građani svoje domovine, ali i nebeskog carstva.

Surovost i ludilo rata

Prvi svetski rat doveo je mnoge, pa čak i posvećene hrišćane, u razne situacije u kojima im nije bilo baš najjasnije kako bi trebalo da postupe. Naravno, nijedna od zemalja koje su tada ušle u rat nije ni pomicala da će on imati svetske razmere. Naprotiv, različiti politički i vojni savezi nastali početkom dvadesetog veka, kao i trka u naoružanju među vodećim evropskim državama,

Denis Kajzer

VOLETI SVOJE NEPRIJATELJE?

*Razmišljanja povodom
stogodišnjice početka Prvog
svetskog rata*

trebalo je, zapravo, da stvore sigurniji svet.

Međutim, kada je Austrougarska, 28. jula 1914. godine, objavila rat Srbiji, to je pokrenulo niz uzajamno povezanih objava rata i među ostalim evropskim narodima. Zaraćene strane su primenile najsavremeniju vojnu tehniku i nove oblike ratovanja – tenkove, rakete dugog dometa, bombardovanje iz aviona, nagazne mine, fosforne projektile i bojne otrove. U rogovskim borbama između Nemačke i Francuske izgubili su život milioni vojnika koje su njihovi vojni zapovednici sračunato gurnuli u besmisleni pokolj kao običan „potrošni materijal“.¹ Sedamnaest miliona vojnika i civila umrlo je od posledica vojnih dejstava, nesrećnih slučajeva, neuhranjenosti, gladi i bolesti. Osam miliona vojnika je nestalo, a oko 21 milion bilo je ranjeno.

Teško je poverovati da se sve to dešavalo u zemljama koje su poznate po izvanrednom doprinosu muzici, književnosti, nauci i teologiji. Kako su njihovi političari i vojne vlasti uspele da ih srozaju do takvog izliva besa i varvarstva koje se pokazalo u ovakvom vidu ratovanja? Neko bi možda pomislio da hrišćani nikad ne bi planirali, niti bi uzeli učešća u takvom pokolju. Međutim, mnogi od vojnika, vojskovođa i političara zapravo su bili posvećeni hrišćani. Naravno, mi ne možemo znati šta je hrišćanstvo njima značilo u trenutku kada su postajali ubice ili žrtve. Čak i same žrtve bi verovatno bile spremne da ubiju kako bi izbegle svoju okrutnu sudbinu.² To ubilačko neprijateljstvo otkriva da verski obredi, zdrav razum i diplomatija nisu dovoljni da nas spasu od umešanosti u ratno ludilo.

„Da“ za odbranu, ali „ne“ za napad

Čak i oni koji su iz verskih razloga, ili zbog prigovora savesti, odbili da nose oružje i učestvuju u borbama našli su se u teškoj situaciji. Većina

NISU VIŠE NEPRIJATELJI: Nemački bolničar se predaje britanskom vojniku pred kraj „rata koji je trebalo da okonča sve ratove“.

zaraćenih zemalja nije obezbedila izuzeće za one koji se protive upotrebi nasilja. Trudeći se da izbegnu svako direktno učešće u sukobima, adventisti sedmog dana su, još od Američkog građanskog rata (1861-1865), poznati po tome što se pozivaju na prigovor savesti. Međutim, veoma rano je postalo jasno da se situacija u Evropi razlikuje od one u Severnoj Americi.

Tako su 1885. godine crkvene vođe u Evropi pokušale da nađu rešenje za pitanje vojne obaveze i obavljanje redovnih vojničkih dužnosti subotom. Međutim, do tog rešenja nisu došli i na kraju su prepustili svakom mobilisanom adventistu da sledi diktat sopstvene savesti.

Elen G. Vajt je naglasila da ne postoji neki jedinstven, opšti odgovor na to pitanje, jer se okolnosti i uslovi mogu razlikovati od zemlje do zemlje. Ona je potvrdila da mobilisani adventisti nisu išli u rat po sopstvenoj volji, već su jednostavno sledili zakone svojih zemalja. Zato ih je hrabrla i molila se za njih da budu „dobri vojnici Isusa Hrista“ i da ih Božji anđeli „zaštite od svakog iskušenja“.³ Oni su sami morali da nauče kako da primene biblijske principe u različitim okolnostima.

Adventisti su se sretali sa veoma različitim situacijama u različitim evropskim državama. Na primer, u Velikoj Britaniji, pošto nije bilo vojne obaveze, bili su pošteđeni tog problema kao takvog. Međutim, u drugim zemljama, kao što su bile Nemačka, Austrougarska i Francuska, koje su se u velikoj meri oslanjale na vojnu obavezu, odbijanje poslušnosti kažnjavalo se zatvorom ili smrću.

Zbog toga su adventisti u tim zemljama uglavnom prihvatali vojnu obavezu, ali su odbijali da obavljaju redovne dužnosti subotom „u časovima mira“. Neki od njih su na vojnom судu dobili i po nekoliko godina zatvora zbog strogog poštovanja Subote. Ipak, oni su pred vojnim sudom često izjavljivali da bi se čak i subotom borili za svoju zemlju ukoliko bi ona bila napadnuta, ali ne bi učestvovali u osvajačkom ratu.⁴

Rat je mnogo složeniji

Kada je rat izbio, u letu 1914. godine, adventistički hrišćani u centralnoj Evropi odmah su počeli da uviđaju njegovu složenost. Ko je koga pokušao da napadne? Ko je samo branio svoju domovinu? S obzirom na brze uzajamne objave rata koje su sledile jedna za drugom, nije bilo lako pratiti situaciju. Svaka država je tvrdila da se brani od stranog agresora.

Kad su se vojske mobilisale, mladi adventisti bili su regrutovani i uvučeni u ratnu mašinu. Predstavnici nekih denominacija u Nemačkoj podlegli su pritisku i potvrdili vojnim vlastima da će njihovi vernici braniti svoju domovinu oružjem, čak i u Subotu. U isto vreme, pokušavali su da ubede članove Crkve da se starozavetna spremnost na ratovanje može primeniti i na njihovo vreme.⁵

Doduše, takvo stajalište nije bilo sasvim novo za adventiste u Centralnoj Evropi. Međutim, ono što jeste bilo novo je činjenica da su te vođe praktično saopštile vernicima šta očekuju od njih. Izvestan broj pojedinaca izrazio je svoje nezadovoljstvo i neslaganje. Nemiri i rasprave koji su usledili mogli su se zaustaviti, očigledno, samo isključenjem „problematičnih“, što je dovelo do daljeg podvajanja, neprijateljstva i teških osećanja. Ovaj unutrašnji „rat“ konačno je doveo do uspostavljanja Reformnog pokreta adventista sedmog dana.⁶

Okolnosti su se promenile i u Velikoj Britaniji, kada je vlada uvela opštu mobilizaciju 1916. godine. Ipak, s obzirom da su vlasti omogućile izuzeće iz borbenih dejstava, većina mobilisanih britanskih adventista pozvali su se na prigovor savesti i služili u drugim rodovima vojske. To ih, međutim, nije poštelo uznemiravanja, pritisaka i zatvorskih kazni, jer su ih i prepoštavljeni i narod u celini smatrali „izdajnicima nacionalnih interesa“ i nisu bili raspoloženi da daju privilegije poštovaocima Subote.⁷

Mobilisanim adventistima bilo je teško da ostanu verni svojim uverenjima bez obzira da li su služili u nemačkoj, francuskoj ili britanskoj

vojsci. Šta bi bilo pravo rešenje u takvim okolnostima? Kako je trebalo da se ponašaju i šta da rade u situaciji u kojoj su se našli?

Karakter Isusovih sledbenika

U Besedi na gori (Matej 5-7) Isus je ukratko izneo zakone svog carstva i pružio nam uvid u jedan širi kontekst u kome On sagledava moralna i etička pitanja. Džon Hauard Joder /John Howard Yoder/, menonitski teolog i etičar, otkrio je u ovoj Besedi sedam etičkih principa koje smatram korisnim u razmatranju pitanja kako da primenimo biblijske principe pod promenljivim uslovima i okolnostima.⁸

1. Etika pokajanja. Isus je otpočeo svoju propovedničku službu rečima: „Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko“ (Matej 4:17). Ono na šta je On pozivao bila je metanoja, promena uma, „žalost zbog greha i odvraćanje od njega“, kako je to Elen Vajt izrazila.⁹

Značajno je zapaziti da je pozivanju Isusovih prvih učenika (Matej 4:18-22) i izlaganju etike Njegovog carstva (Matej 5-7) prethodio poziv na promenu uma. Isus nas podseća da su Njegovi etički principi obeležje ličnosti čiji je um promenjen, a ne opis idealnog društvenog uređenja, niti uputstvo za srećan, uspešan život.

2. Etika učeništva. Blaženstva su upućena Isusovim učenicima (Matej 5:1), onima koji su siromašni duhom, krotki, milostivi, čistog srca, mirotvorci, proganjeni pravde radi, koji plaču i gladni su i žedni pravednosti (Matej 5:3-10). Isus svojim sledbenicima, koji često predstavljaju manjinu u društvu, nije obećao privremenu nagradu (bogatstvo, slavu i uspeh), već večnu (nebesko carstvo, utehu, novu Zemlju, zadovoljstvo, milost, mogućnost da vide Boga i sigurnost da ih On prihvata). Ipak, Njegovi pravi učenici se ne odlikuju toliko trudom da steknu sve te nagrade, i

ZATVORENICI IZ DARTMURA: Ovi adventisti, snimljeni u Kraljevskom zatvoru u Dartmuru u Engleskoj, prihvatali su zatvorsku kaznu u ime svog protivljenja ubijanju, nepotrebnom rada subotom i odbijanja da nose oružje.

postignu uspeh, već nastojanjem da odražavaju karakter svog Gospoda i da liče na Njega.

3. Etika svedočenja. Isus, zatim, opisuje svoje učenike kao „so zemljii“ i „svetlost svetu“ (Matej 5:13-16). Njihove reči, dela i ponašanje svedoče ovom svetu. Da smo mi bili pozvani u vojsku, kao neka naša braća u Evropi tokom Prvog svetskog rata, kako bi izgledalo naše svedočenje o Bogu? Razmislite samo o sledećim pojedinostima. „Neprijatelj“ nije izabrao da se rodi u određenoj zemlji i verovatno nije odgovoran za greške državnih vođa. Možda čak nije svojevoljno ni odlučio da se pridruži vojsci. Kao moj bližnji, on ima potrebu za spasenjem isto kao i ja. Kako, onda, da mu ja objavim Božju neizmernu ljubav i praštanje?

4. Etika ispunjenja zakona. Isus nagoveštava da su književnici i fari-seji pojednostavili držanje zakona snizivši njegova merila i lišavajući ga njegovog pravog značenja. Tvrđio je da se oni uzdržavaju od ubistva i preljube prema spoljašnjim merilima – ali da i dalje neguju mržnju i požudu u svom srcu. Oni su izgleda smatrali da njihove grešne misli i stavovi ne predstavljaju problem sve dok ne dovedu do spoljašnjeg kršenja zakona. Nasuprot tome, Isus izjavljuje da On nije

došao da ukine zakon, već da ga ispuni i otkrije u njegovoj punini (Matej 5:17). On je ilustrovaо pravu svrhu zakona, naglasio njegovu pri-menu i omogućio nam da naslutimo njegovu duhovnu dimenziju (Matej 5:19-48).

5. Etika savršene ljubavi. Mogli bismo da prigovorimo: „Kakve to veze ima sa vojnim sukobima?“ I te kako ima! Ne zaboravimo da se tri od Isusovih šest primera koji počinju rečima „Čuli ste kako je kazano... a ja vam kažem“, bave neprijateljstvom, nasiljem i osvetom (Matej 5:21-26; 38-42; 43-48). Voleti prijatelja nije ništa posebno, ali Isus od svojih sledbenika traži da vole i one koji to možda ne zaslužuju, ili su čak i skloni zлу (Matej 5:43-48).

Naravno, možemo postaviti pitanje: „Zar mi, na taj način, ne postajemo saučesnici u njihovim zlim namerama?“ A hoćemo li onda, po toj logici, zameriti i svom nebeskom Ocu što nas je voleo i dao Isusa za nas dok smo još bili grešnici – čak i neprijatelji (Rimljanima 5:8, 10)? U tom smislu, Isus traži od nas da razmišljamo o savršenoj ljubavi našeg nebeskog Oca i da pokažemo aktivnu zainteresovanost za spasenje naših neprijatelja (Matej 5:48).

6. Etika uzdizanja iznad uobičajenog. Pitajući: „Šta odviše činite?“ (Matej 5:47), Isus nas poziva da iza-

MOBILISANI: Adventistički hrišćani često su volontirali u uklanjanju mina, dosledni svom moralnom opredeljenju da spašavaju živote. Nekolicina njih sa ove fotografije nastavili su da služe u svojim crkvama kao pastori, misionari i crkveni službenici.

slični Božjem karakteru savršene, izobilne i pomiriteljske ljubavi prema prijateljima i neprijateljima. Konačno, adventistički hrišćani smatraju svojom misijom da objave trostruku anđeosku poruku „svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“ (Otkrivenje 14:6) da bi ljudi privukli Isusu – da ne izginu, nego da se spasu.

đemo iz okvira svog uobičajenog načina razmišljanja. Mi se obično pitamo šta drugi očekuju od nas, koje su naše mogućnosti, ili koja bi odluka predstavljala najmanje zlo. Ali, Bog često čini nešto neočekivano, nešto što mi ne bismo ni razmotrili kao mogućnost. Isus ne traži od nas da se razmećemo u svom svedočenju, da se strogoo držimo pravila, niti da postignemo neki naročit uspeh. Umesto toga, On traži da odražavamo Njegov karakter. On sam bi se verovatno pitao: „Kako će se, u ovoj situaciji, životodavna sila Duha uzdići iznad raspoloživih metoda i mogućnosti kako bi učinila nešto novo – nešto što će samom svojom novinom svedočiti o božanskoj prisutnosti?“¹⁰

7. Etika pomirenja. U svojim započetima o gnevnu u Mateju 5:21-26, Isus napominje da je unutrašnji stav mržnje prema bratu ozbiljniji nego sam spoljašnji čin. Ali Isus se tu ne zaustavlja. U nastavku On naglašava važnost pomirenja bez čega ne može biti ni iskrenog bogosluženja. Baš kao što Bog čini sve što je u Njegovoj moći da bi pomirio svet sa sobom, tako i mi, Njegova deca, treba da odražavamo Njegov karakter mireći se sa drugima.

Čak i kad odbijaju da učestvuju u primeni nasilja i ubijanju, ljudi i

dalje mogu negovati unutrašnji stav mržnje i nepomirljivosti. Međutim, Božja deca su ambasadori Njegove vladavine i predstavljaju oličenje Njegove pomiriteljske ljubavi kako prema prijateljima, tako i prema neprijateljima.

Odražavati Božji karakter – svetska misija

Tokom Prvog svetskog rata adventistički regruti u Nemačkoj i Francuskoj našli su se u nezavidnoj situaciji, ali jedan broj njih ipak je uspeo da se izbori za takav vojni položaj na kome je mogao da leči umesto da nanosi rane. Tako su oni služili kao bolničari, nosači, prevodioci, kuvari, vozači, itd. Mnogi od njih su se molili sa svojim saborcima, držali biblijske časove, delili evanđeosku literaturu i održavali bogosluženja subotom zajedno sa drugim vernicima.

Poput njih, i danas se još uvek veliki broj vernika širom sveta suočava sa sličnim situacijama. S druge strane, mi možemo živeti u prividno mirnom okruženju, a da ipak svakodnevno doživljavamo unutrašnji rat. Svi dolazimo u iskušenje da negujemo ratoboran duh kada se nađemo u nekom sukobu. Međutim, Božja deca treba da se odlikuju prvenstveno nastojanjem da budu

¹ Hartmut Lehmann, *Das Christentum im 20. Jahrhundert: Fragen, Probleme, Perspektiven, Kirchengeschichte in Einzeldarstellungen* (Leipzig: Evangelische Verlagsanstalt, 2012), vol. VI/9, pp. 141, 142.

² Isto, str. 142.

³ Ellen G. White, *Selected Messages* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1958), book 2, p. 235.

⁴ Ulysse Augsburger, „Un soldat adventiste devant le conseil de guerre,“ *Le Messager*, May 1914, pp. 51-54; Gerhard Padderatz, *Conradi und Hamburg: Die Anfänge der deutschen Adventgemeinde (1889-1914)* unter besonderer Berücksichtigung der organisatorischen, finanziellen und sozialen Aspekte (Hamburg: author, 1978), pp. 243-253.

⁵ Pogledati, na primer, Guy Dail, „An unsere lieben Geschwister!“ (broadside, Hamburg: Aug. 2, 1914); G. Freund, „Krieg und Gewissen,“ *Zions-Wächter*, Dec. 6, 1915, p. 365.

⁶ Helmut H. Kramer, *The Seventh-day Adventist Reform Movement (German Reform)* (Washington, D.C.: Biblical Research Institute, 1988), pp. 9-17.

⁷ Francis M. Wilcox, *Seventh-day Adventists in Time of War* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1936), pp. 253-296.

⁸ John Howard Yoder, *The Original Revolution: Essays on Christian Pacifism* (Scottdale, Pa.: Herald Press, 2003), pp. 36-51.

⁹ Elen G. Vajt, *Put Hristu* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1977), str. orig. 23; pogledati takođe str. orig. 23-36.

¹⁰ Yoder, p. 49.

Denis Kajzer,
poreklom iz Nemačke,
dovršava svoju
doktorsku disertaciju
iz adventističke istorije

i istorijske teologije na Endrjus
univerzitetu u Berien Springsu,
Mičigen, SAD.

Ted Vilson

Božja moćna desnica

Spasiti telo i dušu

Zivimo u vreme kraja i mnogi ljudi širom sveta uviđaju da se sve ubrzano menja i da je budućnost neizvesna. Verujem da je sada, dok se pripremamo za Isusov skori dolazak, važnije nego ikada da se ponovo usredsredimo na naš jedinstveni, nebeski poziv na zdravstveno-misionarski rad, ili, kako mi to danas zovemo, „sveobuhvatnu zdravstvenu službu“ – da iskoristimo zdravstvenu poruku i na svaki mogući način doveđemo ljude do krsta Velikog Lekara.

Zdravstvena reforma i sveobuhvatna zdravstvena služba nisu isto što i jevandelje. Jevandelje je poruka o Spasitelju koji je živeo savršenim životom, umro i vaskršao radi nas, koji posreduje za nas u svetinji nad svetnjama u pravom nebeskom svetilištu, i koji će se uskoro vratiti da nas povede kući da bismo bili sa Njim. Mi smo spaseni Njegovom blagodaću i pravdom, kao što to služba u svetilištu prikazuje u svakom svom aspektu.

Divna ravnoteža

Međutim, rečeno nam je da sveobuhvatna zdravstvena služba ili zdravstveno-misionarski rad predstavlja desnu ruku jevandelja – Božju moćnu desnicu. Desna ruka simbolizuje aktivno učešće i silu. Ona je dominantna i aktivna.

Desna ruka (ili, kod levorukih, leva ruka) utiče na sposobnost čitavog tela i ona odlično ilustruje važnost zdravstvene službe za Adventističku crkvu danas u njenom nastojanju da dosegne čitav svet!

Divnu ravnotežu između evanđeoskog rada i zdravstvene službe jasno je izrazila Elen Vajt: „Zdravstveno-misionarski rad mora biti usko vezan za delovanje evanđeoske službe kao što su šaka i ruka povezane sa telom. Evanđeoska služba je potrebna da bi dala značaj i potporu zdravstveno-misionarskom radu, a evanđeoskoj službi potreban je zdravstveno-misionarski rad da bi se pokazalo praktično delovanje jevandelja. Gospod želi da se Njegovo delo odvija skladno i ravnomerno. Njegova poruka mora biti odneta u sve delove sveta“ (Pismo 135, 1899).

Naša vernost, zasnovana na Njegovoj vernosti

Vernost koju Gospod očekuje od nas u budućnosti uvek se zasniva na vernosti koju je On pokazao prema nama u prošlosti. U 2. Mojsijevoj 20:2, kada je objavio zakon na gori Sinaj, Gospod je lično podsetio svoj izabrani narod: „Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga.“

Danas, kao i u drevnom Izraelu, Bog očekuje da naša

vernost bude izgrađena na poverenju u Njegovo učenje i vođstvo u prošlosti, naročito kada je reč o korišćenju velikih mogućnosti zdravstvene službe.

Kako nas prošlost može naučiti da dopustimo Bogu da nas vodi, da verujemo Njemu i Njegovim prorocima i proširimo uticaj zdravstvene službe naše Crkve, pomažući ljudima na praktičan način dok se trostruka anđeoska vest propoveda?

Podsetimo se kako je Bog izveo izraelski narod iz Egipta.

Iskustvo Izraela

U 14. i 15. poglavlju 2. Knjige Mojsijeve zabeleženi su neverovatni događaji u vezi sa izbavljenjem od faraona i egipatske vojske kod Crvenog mora. Božji narod bio je ushićen. U 2. Mojsijevoj 14:31 čitamo: „I vidje Izrailj silu veliku, koju pokaza Gospod na Misircima, i narod se počaja Gospodu, i vjerova Gospodu i Mojsiju sluzi njegovu.“

„Tri dana ranije posmatrali su zadržali Božju silu nad vodama Crvenog mora... Međutim, za samo tri dana, oni su prešli put od pobede do očajanja.“

Analizirajući taj stih zapažamo: 1) Veliko delo bilo je vizuelno potvrđeno; 2) Gospod je učinio to delo; 3) Izraelci su poštivali Gospoda i verovali Mu (važan element u ovom nizu događaja koji je od presudnog značaja za nas u Božjoj Crkvi danas); 4) verovali su Njegovom sluzi, Mojsiju.

Izraelci su verovali Božjem proroku – to je još jedan važan element za nas kao Božju Crkvu današnjeg vremena.

Nakon čudesnog iskustva kod Crvenog mora svi su bili dobro raspoloženi, sve dok nisu naišli na sledeći veliki izazov – pustinju u kojoj nije bilo vode. Hodali su tri dana ne našavši vode. Konačno su stigli do Mere, ali voda je tu bila gorka.

Tri dana ranije posmatrali su zadržali Božju silu nad vodama Crvenog mora. Tada su verovali Bogu i Njegovom proroku. Međutim, za samo tri dana, oni su prešli put od pobede do očajanja. Nisu više verovali Bogu, ni Mojsiju, ni oblaku koji ih je vodio danju, a štitio noću u vidu stuba od ognja.

Zdravstvena služba je umnogome slična tom oblaku i stubu od ognja, a njen sveopšti blagoslov ogleda se u tome što nas ona vodi ka našem konačnom cilju: da razumemo poruku jevangelja i imamo blizak odnos sa svojim Otkupiteljem.

Usponi i padovi

Ponekad mi adventisti kao da ponavljamo njihovo iskušto zaboravljanja i oklevanja. Izrael je stalno doživljavao uspone i pobeđe, a zatim padove i gundanje. Zar nismo i mi kušani na isti način? Imajmo na umu da nas je Bog pozvao da budemo deo moćnog adventnog pokreta, a zdravstvena služba je sastavni deo objavljuvanja evandeoske poruke svetu. Ona je, prema Duhu proročstva, ključni element konačne glasne vike.

U 2. Mojsijevoj 15:24 narod gunda protiv proroka i pita: „Šta ćemo da pijemo?“ Pomislili biste da će nakon pobeđe kod Crvenog mora jednostavno reći: „Hajde da vidimo šta će nam Bog obezbediti.“

Mojsije je tada zavapio ka Gospodu. Kad god se suočavamo s nekim izazovom ili problemom, sledimo Mojsijev primer i zavapimo ka Gospodu. Jedino u Bogu možemo uopšte imati nekakvu silu. Stih 25 kaže: „Gospod mu pokazuje drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka.“ Ovde je poruka jasna: kada Gospod traži od vas da ljudima ukazujete na bolji način života, a vi nađete na probleme, jednostavno zavapite ka Njemu i On će vam pokazati rešenje. On će vam pokazati svoju silu.

Ta istina je posebno naglašena u sledećem stihu: 2. Mojsijevo 15:26. To je jedan od najjačih biblijskih tekstova u vezi sa zdravljem. Gospod objavljuje preko Mojsija: „Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega, i uščiniš što je pravo u očima njegovijem, i ako prigneš uho k zapovijestima njegovijem i uščuvaš sve uredbe njegove, nijedne bolesti koju sam pustio na Misir neću pustiti na tebe, jer sam ja Gospod, ljekar tvoj.“

Kakav moćan tekst na koji se možemo pozvati! U vašim odnosima sa drugima, u promovisanju zdravlja, u svedočenju, u propovedanju – pozovite se na nebesku silu koja je obećana u ovom stihu.

Značajna prilika

Svuda oko nas ljudi se danas pitaju kako da se hrane, šta da piju, kako da žive. Dok se međunarodne krize smenjuju jedna za drugom, adventistima se ukazuje odlična prilika da objave Pavlove reči iz 1. Korinćanima 6:19-20 i 10:31: „Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga, i nijeste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u tjelesima svojim i u dušama svojim, što je Božije... Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li drugo što činite, sve na slavu Božiju činite.“

Dodajte tome snažnu poruku datu preko apostola Jovana u 3. Jovanovoj 2 – „Ljubazni! molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro“ – i imaće formulu po kojoj adventisti mogu osnovati moćan pokret koji će, na dosad neviđeni način, pomoći svetu da stekne celovito zdravlje – fizičko, mentalno, društveno i duhovno.

Živa

istorija

Deo trostrukе anđeoske vesti

Vi i ja možemo objavljivati trostruku anđeosku vest iz Otkrivenja 14:6-12 u sili Svetog Duha. Zdravstvena poruka i delovanje adventista sedmog dana tesno su povezani sa tom vešću. Bog ima plan za ljude, a on obuhvata svaki aspekt njihovog života, počevši od zdravlja. Božja moćna desna ruka treba da im pomogne da bolje razumeju posebnu službu koju Hristos obavlja za njih – u mentalnom, društvenom i, pre svega, duhovnom smislu.

Razmišljajmo o savetu Duha proroštva koji se nalazi u Svedočanstvima za Crkvu, sveska 6, str. 112 /Testimonies for the Church, vol. 6, p.112/: „Kako se bližimo kraju vremena, moramo se u pogledu zdravstvene reforme i hrišćanske umerenosti uzdizati sve više i više, predstavljajući ih na pozitivniji i odlučniji način. Moramo se usrdno i neprekidno truditi da obrazujemo ljude, ne samo rečima, već i svakodnevnom praksom.“

Kao Mojsije, zavapimo ka Gospodu da nas upotrebi u ovim poslednjim danima istorije Zemlje kad se zajednice raspadaju, moralna uverenja nestaju, a društvene strukture ruše. Budimo, po Božjoj blagodati, deo novog probuđenja i reforme, što i jeste smisao zdravog načina života, zdravstvene poruke i sveobuhvatne zdravstvene službe. Bog željno očekuje da se ta spasonosna poruka čuje po celom svetu.

Ted Wilson je predsednik Crkve adventista sedmog dana.

Misionski projekat „Širenje svetlosti“ na delu

Širenje svetlosti svetu (Giving Light to Our World – GLOW) je misionski projekat pokrenut u Kaliforniji, SAD, ali se sada širi i u drugim divizijama u svetu. Zasniva se na ideji da vernici besplatno dele traktate u svakoj prilici. Traktati se trenutno štampaju na 45 jezika.

Slede dve kratke priče koje opisuju kako istina dopire do ljudi na Fidžiju:

ONA ČITA SVOJ TRAKTAT:
Žena sa Fidžija proučava traktat koji je upravo dobila.

PRVA PRIČA: Kamil Mec /Kamil Metz/ je nedavno boravio na Fidžiju gde je radio pri Transpacifičkoj unijskoj misiji na prevođenju traktata na njihove lokalne jezike. Jednom prilikom se povezao autobusom i pružio jedan traktat konduktoru. Vozač autobusa je to primetio i zatražio traktat i za sebe. Kamil mu je pružio jedan, ali on je tražio više primeraka. Neki čovek koji je sedeо u blizini, takođe je zatražio nekoliko traktata. Tako je, pre nego što je autobus uopšte krenuo, Kamil već skoro potrošio čitavu zalihu traktata koje je poneo sa sobom, planirajući da ih deli čitav dan!

DRUGA PRIČA: Za jedno jedino subotno popodne ovog marta na Fidžiju mladi adventisti su u svojoj okolini podelili 10.000 traktata na temu „Zašto idem u crkvu subotom“. „Mnogi životi će biti dirnuti ovim evanđeoskim naporima“, kaže Nelson Ernst, direktor i idejni tvorac ovog projekta. „Narod na Fidžiju je spreman da primi jevanđelje.“

Nelson Ernst, direktor i međunarodni koordinator projekta GLOW

Da biste saznali nešto više o ovom projektu, idite na [www.sdaglow.org](http://sdaglow.org). Da biste ogledali video sa svedočanstvima, idite na: www.vimeo.com/user13970741.

Kad se izgubi nada

Mark Finli

Da li ste ikad u životu prolazili kroz takvo iskustvo da ste izgubili svaku nadu u pozitivan ishod? Da li su okolnosti u kojima se nalazite ponekad suviše teške? Da li vam budućnost izgleda mračno? Ako je tako, onda niste sami. Milioni ljudi nalaze se u sličnoj situaciji. Neki od njih se slome pod teretom životnih neprijatnosti. Međutim, ima i onih koji, ne samo što ih prežive – već i napredaju. To su oni koji otkriju kako da sačuvaju nadu i u najtežim trenucima. U ovom biblijskom proučavanju otkrićemo izvor snage koji nam može poslužiti kao pouzdano sidro duše u bilo kojoj životnoj oluji sa kojom se suočavamo.

Štaviše, otkrićemo ne samo da ima nade da se prebrodi oluja, već i da posle oluje postoji još blistavija nada.

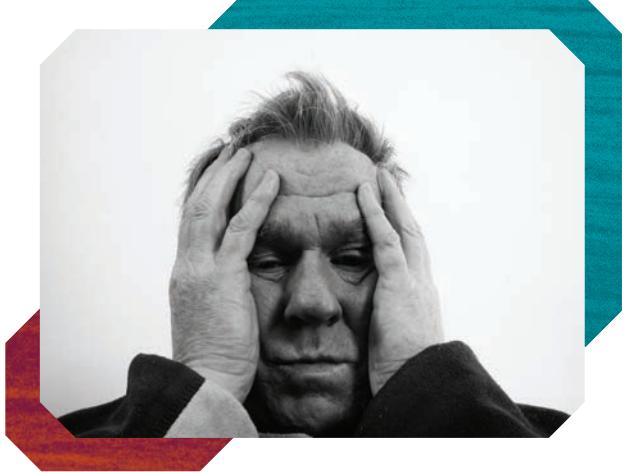
1 Čitajte Rimljanima 15:13. Kako apostol Pavle opisuje Boga? Koja reč je upotrebljena da opiše nadu koja nam stoji na raspolaganju silom Duha Svetog?

Izvor naše nade je Bog – sveznajući i svemoguć. Čak i kad mi izgubimo nadu, Bog je još uvek ima u izobilju. Ako gledamo na Njega umesto na teškoće s kojima se suočavamo, i mi ćemo imati „izobilnu“ nadu. Apostol Pavle u svojim poslanicama pominje nadu 41 put. Nada je želja praćena iščekivanjem. Ona izvire iz naše duboke čežnje za nečim boljim od onoga što doživljavamo, dok sa pouzdanjem očekujemo da Bog ispuni tu našu potrebu.

2 Kako nada utiče na naše stavove? Čitajte tekstove u Psalmima 16:9, 31:24 i 71:5,6, i navedite na koje sve načine nada određuje naš pogled na svet.

3 Koje je pitanje o nadi postavio Jov dok se suočavao sa obeshrabrujućim okolnostima? Kako je David u svojim Psalmima odgovorio na Jovovo pitanje? Uporedite tekst u Jovu 17:15 sa Psalmom 39:7 i Psalmom 130:7.

4 Koji savet nam apostol Pavle daje u vezi sa pronalazeњem nade u Božjoj Reči? Čitajte Rimljanima 15:4.

Dok čitamo priče o biblijskim ličnostima, saznajemo da su se i oni suočavali sa mnogim izazovima sa kojima se i mi danas suočavamo. I oni su ponekad patili zbog zdravstvenih problema, porodičnih nesuglasica, finansijskih teškoća, nerazumevanja i mnoštva drugih neprijatnosti koje i nas muče. Ti Božji ljudi i žene nisu živeli odvojeno od stvarnosti, imuni na patnje ovog sveta. Međutim, oni su upravo prolazeći kroz sve to naučili da se uzdaju u Boga. Kao što se njihovo srce vinulo uvis u nadi, tako može i naše.

5 Koje su to osobnosti nade koja svoj izvor nalazi u Bogu, a koje Pavle navodi u Rimljanima 5:2,5?

Kako je Pavle, dok se suočavao sa sopstvenim izazovima, opisao Isusa svom mladom saradniku Timotiju u 1. Timotiju 1:1?

Iako je doživeo brodolome, batinanje, kamenovanje, pretnje smrću, Pavle je još uvek bio u stanju da piše Timotiju o Isusu, svojoj nadi. Ono što je Pavlu i ostalim apostolima davalo natprirodnu snagu i uzdizalo njihov duh, hrabriло njihovo srce i ulivalo im nadu, bila je usredsređenost na Isusa, a ne na sopstvene teškoće. Ta nada nije neki površan, emotivni doživljaj. Ona je rezultat nepokolebljive vere u Isusa Hrista.

6 Na šta Biblija ukazuje kao na našu konačnu, neprolaznu nadu? Čitajte sledeće tekstove – svaki od njih pruža jedinstven uvid u suštinu hrišćanske nade: 1. Korinćanima 15:19; 1. Solunjanima 4:13-18; Titu 2:13 i Jevrejima 7:19.

Mi hrišćani smo puni nade. Hristos koji živi u našem srcu i te kako je sposoban da se izbori sa onim sa čime se mi suočavamo u životu. Njegova snaga je naša. Njegova isceljujuća blagodat je naša. Spasenje u Hristu je naše. A i nakon ovog života, mi očekujemo „blaženu nadu“, kada će se ovo „smrtno obući u besmrtno“, i kada ćemo zauvek živeti u zemlji nade.

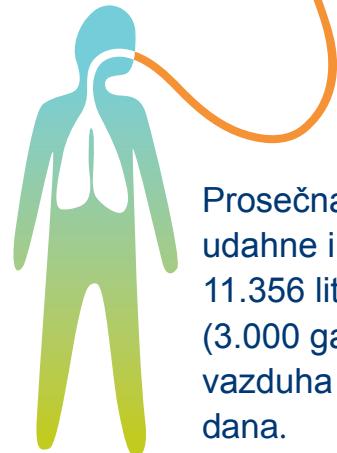

Pre 100 godina

Četvrtog avgusta 1914. godine, nakon savetovanja sa lo-

kalnim adventističkim vođama, predsednik Istočne nemačke unijeske oblasti pismeno je obavestio nemačko Ministarstvo rata da će mobilisani adventisti nositi oružje, da će učestvovati u bitkama i obavljati redovne dužnosti subotom u cilju odbrane svoje zemlje. Većina vernika je, nakon mobilizacije, postupila u skladu s tim, iako su mnogi ipak zahtevali, i dobili, zadatke van fronta, u sanitetima i jedinicama Crvenog krsta.

Mnogi adventisti su se pozvali na prigovor savesti i, u nekim slučajevima, bili izloženi surovim kaznama. Čitajte više o tome u naslovnoj temi ovog izdanja: „Voleti svoje neprijatelje?“ od Denisa Kajzera.

Prosečna osoba udahne i izdahne 11.356 litara (3.000 galona) vazduha svakog dana.

Slatka hrana

Datule /urme/ – sladak, sočan plod jedne vrste palme, predstavljaju odličan obrok. Dve datule sadrže oko tri grama vlakana, otprilike isto koliko i jedna manja jabuka.

Jedite ih zasebno ili u kombinaciji sa salatom i toplim ili hladnim žitaricama.

Izvor: *Men's Health*

2.800

...vrsta krompira, uzgaja se u Peru – više nego bilo gde druge na planeti.

Izvor: *Hemispheres*

Prvih

Muzeji i galerije sa najvećim brojem posetilaca u 2013. godini (izraženo u milionima):

- 1 Luvr, Pariz 9.3
- 2 Britanski muzej, London 6.7
- 3 Metropoliten muzej, Njujork 6.2
- 4 Nacionalna galerija, London 6.0
- 5 Vatikanski muzej, Rim 5.5

Izvor: *The Art Newspaper/USA Today*

